WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

20 december 1956
N° 324
7° jaar - 20 blz.

Mickey magazine

WALT DISNEY

Mijn beste jongens en meisjes,

BIJ Donald staat momenteel een grote denneboom in het salon. Denkt nu maar niet dat die er eensklaps uit de grond geschoten is ! Donald heeft die boom gekocht en in zijn salon geïnstalleerd zoals dat rond Kerstmis in vele families het gebruik is.

En op 25 december zullen aan de takken van de boom vele geschenkjes bengelen : die van Donald aan zijn neefjes, die van de neefjes aan Donald, die van de neefjes aan elkaar. Dat zijn natuurlijk vele geschenken maar een kestboom heeft ook vele takken, die bestemd zijn om geschenkjes aan te hangen. Indien de kerstboom niet bestond, dan zou men hem moeten uitvinden ! Die geschenkjes werden gekozen naar ieders smaak : let wel op, « naar ieders smaak » is een zeer dubbelzinnige uitdrukking. Donald zou Donald niet meer zijn als hij niet als geschenk aanbood wat hij *zelf* naar zijn smaak vond. Verleden jaar nu was zijn stokpaardje de numismatiek, je weet wel, de munt- en penningkunde. Daarom gaf hij aan Joost een leerboek der numismatiek, aan Loekie een penning waarop een vrouw afgebeeld stond, die fier een fakkel in de lucht stak, en aan Viktor een vijffrankstuk uit 1912. Loekie dacht diep na : die vrouw stelde waarschijnlijk de Vrijheid voor. Joost las de voorrede van het leerboek en besliste onmiddellijk dat de numismatiek hem geen zier kon schelen. Viktor pijnigde zich de hersens om te vinden welke historische betekenis het jaar 1912 wel mocht hebben. Hij kwam tot het besluit dat de enige betekenis was, dat de twintigste eeuw toen juist een dozijn jaren oud was.

Dit bewijst wel, dat Donald geschenken kiest naar *zijn* smaak ! Tot grote teleurstelling van de neefjes, natuurlijk. Een goede metode is dit toch niet. Denken julie dat Daisy tevreden was, toen ze enkele jaren terug (Donald's hobby was toen vlinders verzamelen !) een prachtige verzameling vlinders uit de XIII^{de} eeuw ontving ?

Maar nu hebben de neefjes hun oom diets gemaakt, dat hij bij het geschenken geven bij voorkeur met *hun* smaak moet rekening houden.

Nu hoop ik, dat jullie de zin van dit oproepje begrepen hebben, en dat de geschenken die je aan je kerstboom hangen zult, in de smaak van je ouders en je vriendjes zullen vallen.

Ik hoop het niet alleen maar ik ben er zelfs zeker van ! Nu blijft er me alleen maar over jullie een VROLIJK KERSTFEEST toe te wensen !

Mickey

De Afrikaanse Leeuwen

is je vast en zeker bevallen !

Wens je de gekleurde plaatjes van dit verhaal te verzamelen ?

Je vindt deze chromo's in de

Toiletzeep « MEIKLOKJE », de zachte zeep « d'OR », het schuurpoeder « CURTOU » en het zeeppoeder « WAVI ».

Een geschenk van de ZEEPZIEDERIJ COUVREUR, te Brussel

Bij de chromo's hoort een luxe-album waarvoor je vriendjes zullen watertanden.

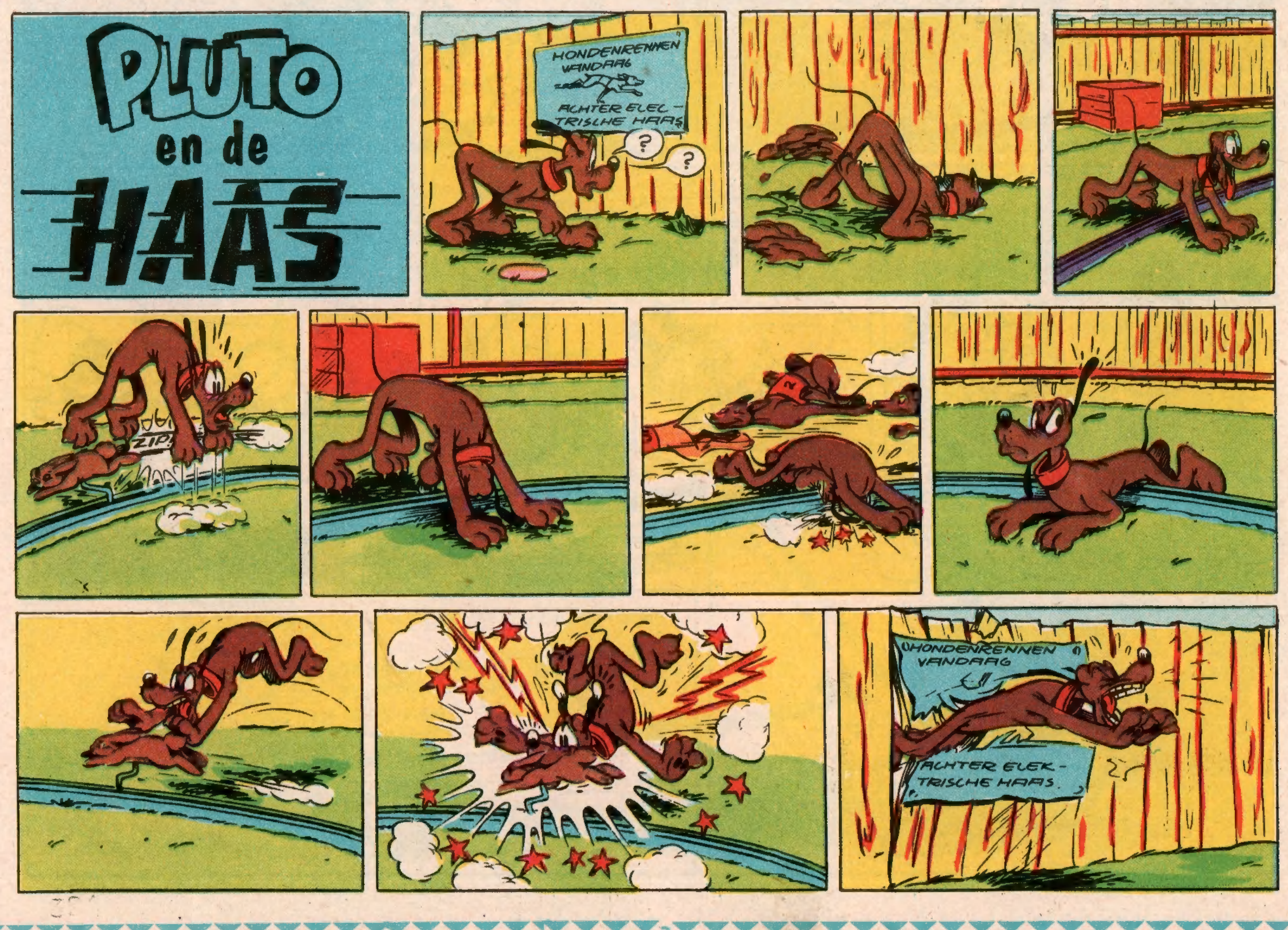

JEREMIAS IN AUSTRALIË
KORTE INHOUD: Terwijl de neefjes in de eindeloos uitgestrekte woestijn hun omen zoeken, graven Donald en oom Jeremias putten in de hoop water te vinden. Helaas! Ze vinden slechts kostbare ertsen...
EN NOG EEN!
NIKKEL!
EN EENS TE MEER!
TIN!
NOGMAALS!
ALUMINIUM!
DE WAARDE VERMINDERT, OOM JEREMIAS!
ER MOET EEN PLAATS IN DEZE WOESTIJN ZIJN WAAR ER FRIS OUDERWETS WATER TE VINDEN IS! MAAR WAAR?
IK HEB MIJN BEST GEDAAN OM ER TE ZOEKEN, NIET?
DAT WEL! DAAROM LIEP HET MIS! JE BRENGT ONS ONGELUK AAN! NU ZAL IK ZOEKEN!
STA STIL TERWIJL IK JE BLINDDOEK!
HOOR DAT! IK VIND OVERAL SCHATTEN EN HIJ NOEMT HET ONGELUK AANBRENGEN! HELAAS! HET IS EEN BITTER NOODLOT!
NU BESTAAT ER GEEN KANS DAT JIJ DE PLAATS KIEZEN ZULT WAAR WE GAAN GRAVEN!
HALT! LUISTER!
WAT NU WEER?
IK HOOR IETS ONDER DE GROND BARRELEN... WATER!
JUIST! IK HOOR HET OOK!
SJONGE! SJONGE! GEEN MINUUTJE TE VROEG!
DE NEEFJES EN DE PROSPECTORS DOORZOEKEN NOG STEEDS DE DUINEN!
HALLO!
HALLO!
HALLO!
HALLO!

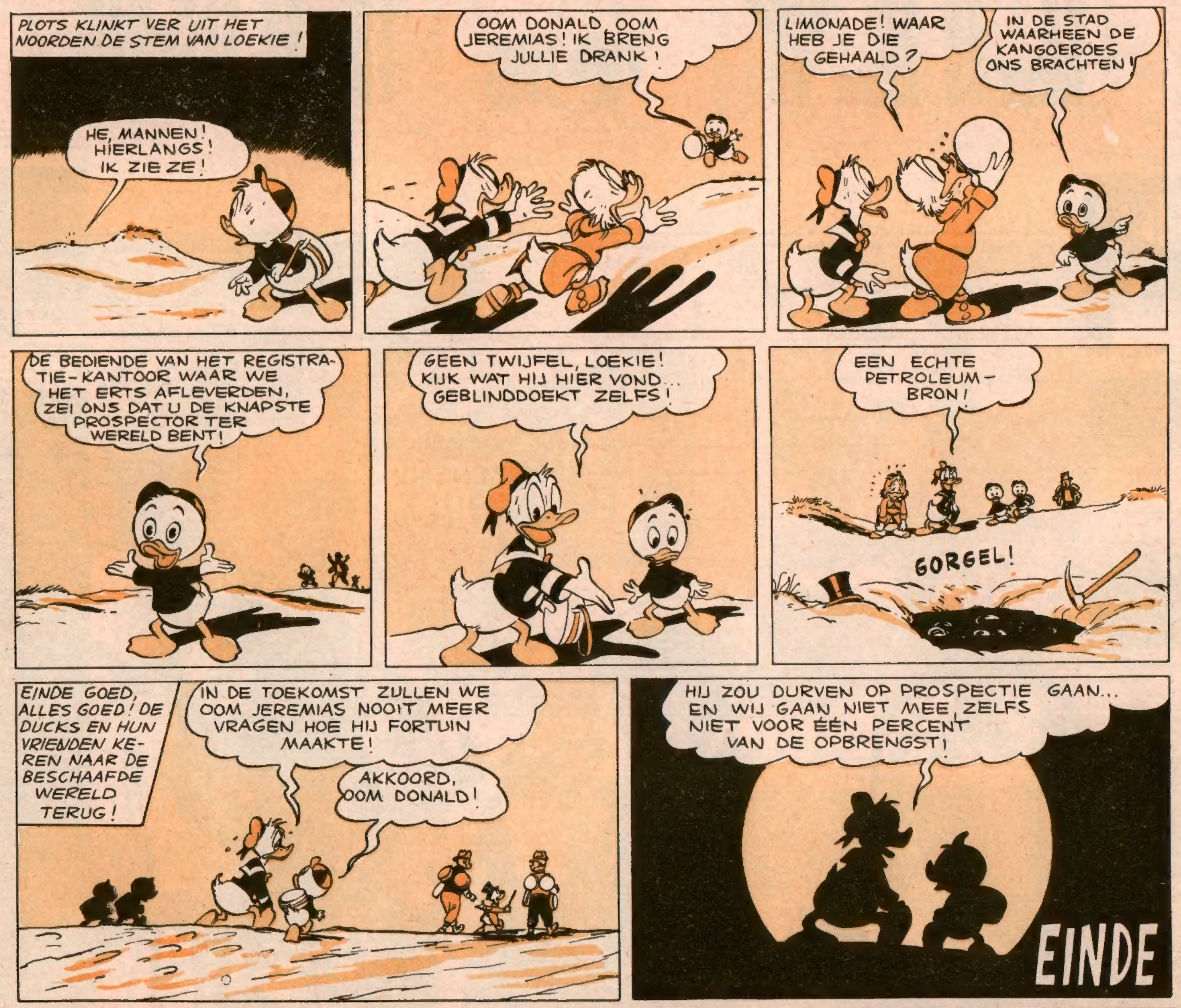
PLOTS KLINKT VER UIT HET NOORDEN DE STEM VAN LOEKIE!
HE, MANNEN! HIERLANGS! IK ZIE ZE!
OOM DONALD, OOM JEREMIAS! IK BRENG JULLIE DRANK!
LIMONADE! WAAR HEB JE DIE GEHAALD?
IN DE STAD WAARHEEN DE KANGOEROES ONS BRACHTEN!
DE BEDIENDE VAN HET REGISTRATIE-KANTOOR WAAR WE HET ERTS AFLEVERDEN, ZEI ONS DAT U DE KNAPSTE PROSPECTOR TER WERELD BENT!
GEEN TWIJFEL, LOEKIE! KIJK WAT HIJ HIER VOND... GEBLINDDOEKT ZELFS!
EEN ECHTE PETROLEUM-BRON!
GORGEL!
EINDE GOED, ALLES GOED! DE DUCKS EN HUN VRIENDEN KEREN NAAR DE BESCHAAFDE WERELD TERUG!
IN DE TOEKOMST ZULLEN WE OOM JEREMIAS NOOIT MEER VRAGEN HOE HIJ FORTUIN MAAKTE!
AKKOORD, OOM DONALD!
HIJ ZOU DURVEN OP PROSPECTIE GAAN... EN WIJ GAAN NIET MEE, ZELFS NIET VOOR ÉÉN PERCENT VAN DE OPBRENGST!
EINDE

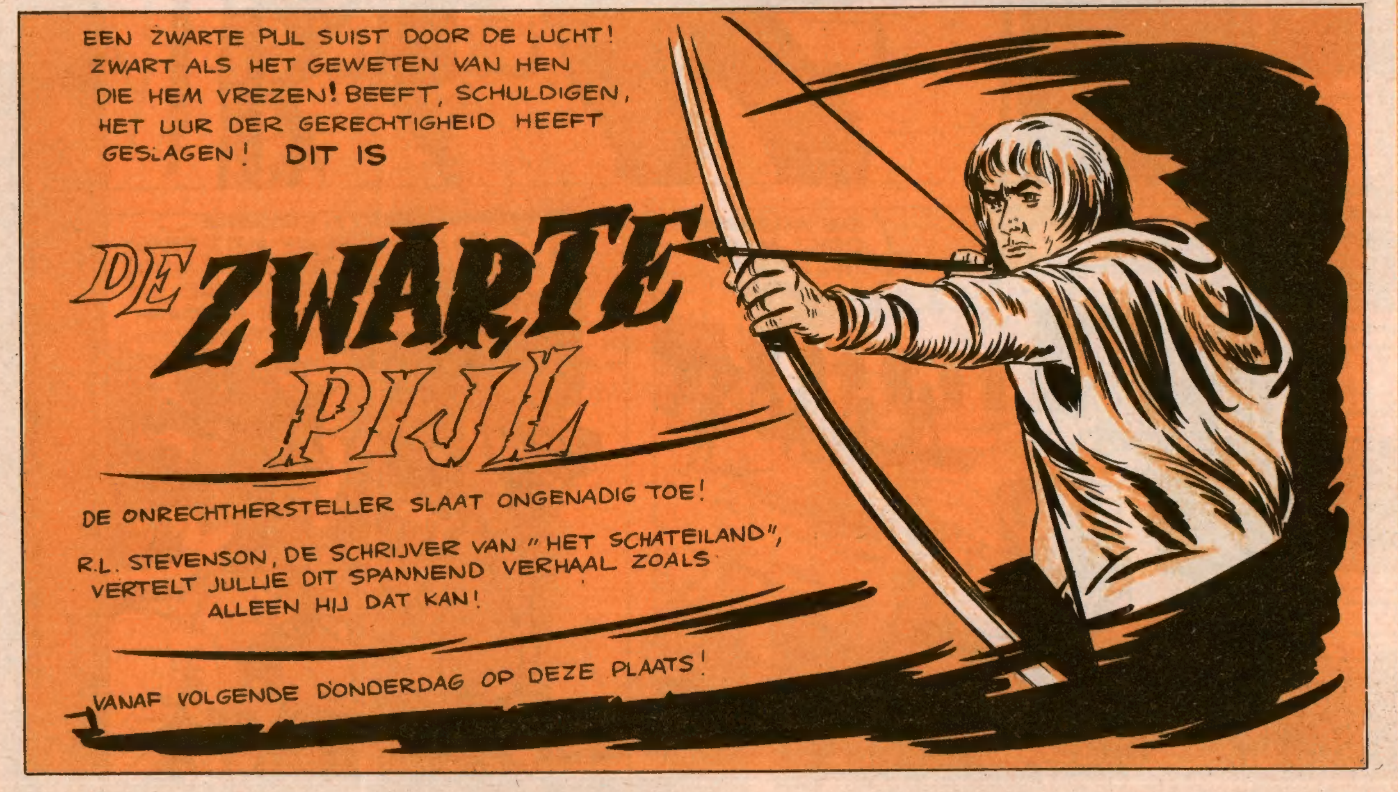
EEN ZWARTE PIJL SUIST DOOR DE LUCHT! ZWART ALS HET GEWETEN VAN HEN DIE HEM VREZEN! BEEFT, SCHULDIGEN, HET UUR DER GERECHTIGHEID HEEFT GESLAGEN! DIT IS
DE ZWARTE PIJL
DE ONRECHTHERSTELLER SLAAT ONGENADIG TOE!
R.L. STEVENSON, DE SCHRIJVER VAN "HET SCHATEILAND", VERTELT JULLIE DIT SPANNEND VERHAAL ZOALS ALLEEN HIJ DAT KAN!
VANAF VOLGENDE DONDERDAG OP DEZE PLAATS!

LILY en TIM in: DE JACHT OP DURANGO

VOLGENDE DONDERDAG : **DE ONBEKENDE GEKWETSTE**

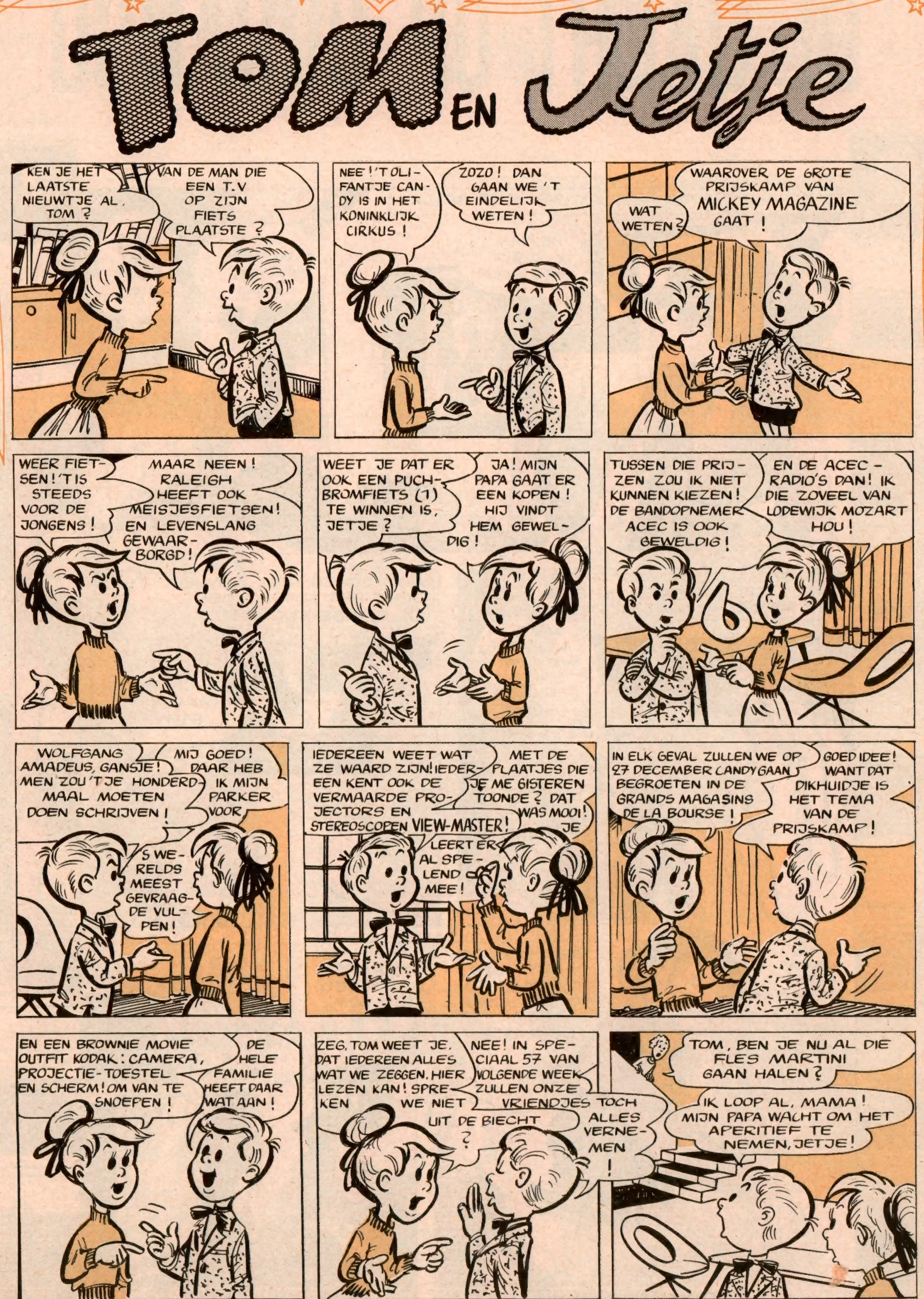

(1) DE PUCH-BROMFIETSEN VAN STEYR-DAIMLER-PUCH, GRAZ, OOSTENRIJK. VERTEGENWOORDIGER IN BELGIE : ETS. BRESLAU, STEENWEG OP WATERLOO, 717 B. BRUSSEL.

KORTE INHOUD

Minnie heeft een goudmijn geërfd. Zwarte Pier ontvoerde Minnie en wil haar dwingen de mijn aan te wijzen. Mickey en Dingo ontdekken dat onze vriendin op Pier's schip gevangen gehouden wordt. Maar ze zit achter een stevig gegrendelde deur...

VOLGENDE DONDERDAG : **EROP LOS!**

VOLGENDE DONDERDAG : **DAVY SMAAKT HET PIJPJE NIET!**

De VEROVERAARS VAN DE RODE PLANEET

KORTE INHOUD

De Aardse expeditie naar Mars is op de rode planeet geland, waar zij kennis heeft gemaakt met reuzen, die van de planeet Venus zouden afkomstig zijn. Aardebewoners en Venutianen verbroederen spoedig met elkaar en trachten zich met gebaren te doen verstaan.

NA dit interessante bezoek kon men de relaties tussen de vertegenwoordigers van de Aarde en Venus voor vriendschappelijk krediteren. Gedurende de daarop volgende week werd de kennismaking verder doorgedreven met het oog op een beter begrijpen van elkaars levensvoorwaarden en kundigheden.

Zo was koolzuur voor de Venutianen zo onontbeerlijk als zuurstof voor de Aardebewoners. Zij hadden er een grote voorraad van mee in de rezervoirs, die in de driehoeksvleugels van hun toestellen waren ingebouwd. Elke morgen vulden zij hun helmen met dit gas, wat hen toeliet een dag lang te ademen, dank zij een gasververser die een zekere gelijkenis vertoonde met de zuurstofververser van de Aardebewoners.

Daar zij niet wisten waarmee de door de Venutianen gebruikte schrifttekens overeenstemden, konden de expeditieleden het geheim ervan niet doorgronden. Gerk toonde hen verscheidene manuskripten, die alle op meer dan één punt geleken op het snelschrift van een aardse stenotypiste : korte en lange strepen, gebroken en booglijnen, halve maantjes, fasleutels en pauzen, een wirwar van onsamenhangende tekens, waarvan niemand kon zeggen, of ze van boven naar onder, of van rechts naar links, of omgekeerd, dienden gelezen.

Eén ding bleek vast te staan : de Venutianen stonden op vele gebieden verder dan de Aardebewoners. Klaarblijkelijk waren zij tot het vereenvoudigde schrift gekomen. Bovendien gebruikten zij bij het rekenen, zoals Burnett het na een onderonsje met Gerk had uitgemaakt, het twaalfdelig stelsel.

Op het gebied van de astronomie waren de Aardebewoners de Venutianen evenwel de baas. Dat kwam niet, doordat de Venutianen zwakker schenen in deze wetenschap, doch veeleer door het feit, dat Venus een dichtomwolkte planeet is, met bijna ondoordringbare koolzuurlagen, die het de Venutianen onmogelijk maakten konstant de buitenwereld te onderzoeken.

Toen nu de negen weken van samenleving om waren, moesten de Aardebewoners ernstig aan terugkeren denken. Ze beschikten nog juist over voldoende gevitamineerde pillen om de terugweg Mars-Aarde te ondernemen. Een week, of zelfs een maand langer op Mars te vertoeven zou hen toch weinig voordeel brengen. Ze wisten van de Venutianen nu ruim genoeg af om over hun aard, hun uitrusting en hun levenswijze te kunnen praten. Maar vooraleer zij, zonder een boek, elkaars taal zouden aangeleerd hebben, zouden er nog maanden en maanden verlopen, misschien jaren. Dat kon de expeditie niet in overweging nemen.

Zo kwam de dag, dat men node afscheid moest nemen van Gerk, Garrak, Oerag en hun metgezellen. In ruil voor enkele aardse voorwerpen — een polshorloge, een haarborstel, een sigarettenkoker — ontvingen de geleerden een stukje van het metaal waaruit de Venutiaanse luchtschepen waren gemaakt, verder de door Constantinopolides gevonden hemelkaart en een blad met Venutiaans geschrift, waarop, zo vertelde Garrak, een vriendschappelijke boodschap voor de bewoners van de Aarde geschreven was. Tenslotte kreeg eenieder een verlammend straaltuig. Enkele uren later verliet de RX-112 de Marsbodem, toegewuifd door de Venutianen.

Op het ogenblik, dat de raket zich verhief, drukte Silberstein eenieders gedachte uit. « Wie had ooit kunnen denken, dat het scheiden van vrienden uit een andere wereld zo bedroevend zou zijn. »

En Lei voegde eraan toe : « Het leven op Aarde zou misschien schoner zijn als wij er meer vrienden hadden van het slag dezer reuzen ! »

* * *

Op Aarde had men de RX-112 sedert lang vergeten. De belangstelling was intussen naar andere nieuwigheden gegaan. Het volk vergeet zo vlug feiten waarvoor het zich eenmaal opwond. Behalve een paar gespecialiseerde kranten, schreef de pers nog slechts sporadisch over de raket, die wellicht nooit naar de Aarde zou terugkeren.

Op 187, Regent Street, had de « Vennootschap voor de Verkaveling van Mars » haar deuren gesloten. De blonde stenotypiste zat er nog altijd, maar zij durfde haar nagels niet meer te poetsen, zelfs niet wanneer de « grote baas » afwezig was. De nieuwe betrekker van het huis was een schraperige notaris, een brompot die maling had aan vrouwelijke elegance.

Iedere morgen moest Hickory Marplecall voorbij het huis om zich naar zijn werk te begeven en telkens zuchtte hij diep, een droevige zucht, die verklapte hoezeer het hem speet het zoete nummer 187, waar hij zovele zonnige uurtjes had doorgebracht, voorbij te moeten trekken. Nu was hij schenker in de « Golden Gate », een drankgelegenheid waar hij van 's morgens tot 's avonds de glimmende shaker hanteerde, die een barman van een gewone kelner onderscheidt.

Na de klanten van de « Marsverkaveling » de smaak der ruimtegeneugten te hebben geschonken, schonk hij nu de habitué's van de « Golden Gate » de prozaïsche betovering van de « Manhattan Cocktail » of de « Gin Fizz ». Soms leek het hem of de shaker in zijn handen zich omtoverde tot een raketvliegtuig, zoals er op een dag een opgestegen was met zijn vennoot en enigste vriend Archibald Horsieshoe. Waar was de oude Archie nu ? Zou hij hem nog ooit terugzien ?

— Barman, twee *Scotch's* boordevol !

— Jawel, heren !

Hickory was uit zijn dromen gerukt en keerde terug tot zijn flessen. De tweede dag van deze septembermaand 1972 zou een dag als alle andere zijn, meende hij. Maar hij had het verkeerd voor. Die dag gebeurde er iets, dat de wereld op stelten zette en hem eraan herinnerde, dat er ergens een RX-112 in de ruimte opgenomen was.

Op het vroege morgenuur was er weinig volk in de drankgelegenheid. Enkele verbruikers snoepten aan hun « Manhattan » en Hickory ving hier en daar een zin uit het gesprek tussen zijn klanten op.

— Ze zullen over een vijftiental dagen terug zijn, sprak iemand. Het moet een fantastisch avontuur geweest zijn.

— De kranten zeggen anders weinig, merkte een andere op. Luister naar wat ik hier in de « Sunday Call » lees : « Het radioradarstation van Luxemburg is in verbinding gekomen met een nog niet geïdentificeerde zender. Dr Grauer, directeur van de technische dienst van de Luxemburgse uitzendingen, denkt dat de seinen, te zwak om gesitueerd te kunnen worden, afkomstig zijn van een zender die ver van de Aarde verwijderd is. Volgens Dr Grauer is het bijna zeker, dat de oproep uitgaat van de raket RX-112, die 20 november 1970 naar Mars gevlogen is. Ondervraagd over die feiten, wensen de geautoriseerde middens zich vooralsnog niet uit te spreken. »

— Meer zeggen ze niet, maar tegen het middaguur zal er een speciale uitgave verspreid worden. Ik heb de indruk, dat de krantenjongens op een ommezien zullen uitverkopen !

— Hallo, barman ! Waar blijven die glazen ?

('t Vervolgt.)

Men kent de vogel aan zijn veren !

EEN grote valk schiet een patrijs achterna ! Plots stuikt de laag bij de grond klapperende patrijs neer en zoekt redding in het struikgewas. Precies op het moment dat de grauwe vogel in het korte hout gaat verdwijnen, schiet de valk onder hem door, draait zich in volle vlucht op de rug, grijpt zijn prooi met zijn stalen klauwen, richt zich weer op en vliegt ermee weg. Dit alles gaat vlugger dan vertellen zonder dat de valk maar één ogenblik zijn vaart vermindert.

Een sterk staaltje vliegkunst, nietwaar ? Ook andere vogels zijn akrobatisch aangelegd. Zo b.v. de sperwer. Op volle vleugelslag schiet hij vooruit en onverwachts duikt een hindernis vóór hem op. Die vliegt zich dood, denk je. Mis. De vogel redt zich uit die hachelijke situatie door een perfekte « looping the loop » uit te voeren. Alleen een stuntpiloot met zenuwen als ijzertouw zou het hem (misschien) nadoen !

De Afrikaanse arend beweegt zich door de lucht aan de race-snelheid van 150 km/uur. Hij kan met vleugels en staart zo fel afremmen, dat hij tien meter verder zijn vaart volkomen verloren heeft.

Een vliegtuig dat hetzelfde zou kunnen, zou slecht een korte landingsstrook nodig hebben !

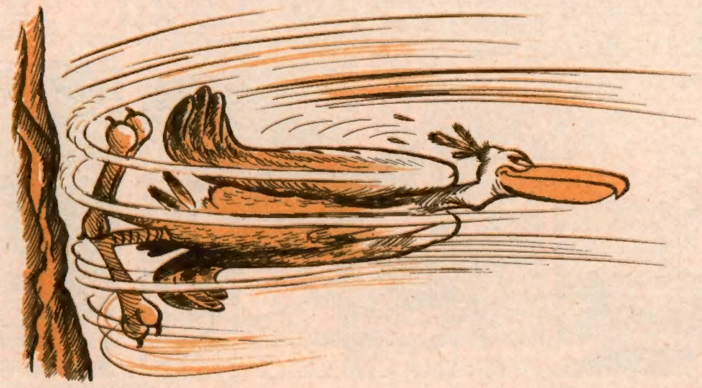

DE vogels werden geschapen om te vliegen, dat spreekt vanzelf ! Maar wij hebben toch bewondering voor de manier waarop de natuur problemen oplost, die voor de knapste luchtvaartingenieurs zovele doornen in de hersenen zijn. Neem b.v. het oog van een vogel. Een vereiste voor snelvliegen is een geweldig scherp zicht. Daarom zijn de ogen van de vogel ook groot, en wel zo, dat in zijn schedel nauwelijks plaats overblijft voor de hersenen.

Vóór het vogeloog is een derde ooglid aangebracht, dat bij het vliegen dezelfde rol verricht als de ruitenwisser van een auto.

Het oog van een uil is tienmaal gevoeliger voor het licht dan dat van de mens; daarom ziet de uil nog waar wij ons voorstellen, dat het volslagen donker is.

Een valk in een hoge boom kan zonder bril twee kilometer verder een veldmuis zien lopen !

De vogels zijn geweldig sterk gebouwde vliegmachines : hun geraamte wijkt aanzienlijk van dat van de andere dieren af. De ruggewervels zijn aan elkaar gegroeid en vormen een as, waarop de rest van het stevige geraamte steunt. Ruggegraat, ribben en borstbeen vormen een uiterst stevige « kist ». Twee goed ontwikkelde schouderbladen lopen vooraan samen. Aan het borstbeen zijn de borstspieren vastgehecht, die we als de « motor » van een vogel mogen beschouwen.

Deze krachtige spieren vertegenwoordigen bij de meeste vogels tot één vierde van hun lichaamsgewicht.

Een zo stevige struktuur zou zwaartegevaar kunnen opleveren. Gewicht is nu eenmaal de vijand nummer één van het vliegen. Daarom zijn de beenderen van de vogel totaal anders dan die van andere dieren. Het gebeente van een zoogdier is stevig, zwaar; dat van een vogel is hol en gevuld met een luchthoudend merg.

Een vogel ademt meer lucht in dan zijn longen kunnen inhouden; hij beschikt over (soms negen) extra-luchtzakken, verbonden met de longen en tot in de beenderen doorlopend. Hij ademt dus tot in « bot en merg ».

* * *

Van de natuur kreeg de vogel geen tanden mee. Met reden ! Tanden staan op zware kaaksbeenderen, die stevige (= zware) spieren vergen om het te bewegen. Geen overbodig ballast dus bij de vogel.

* * *

Het bundeltje energie met vederen, dat men « vogel » noemt, vergt natuurlijk een aanzienlijke hoeveelheid brandstof. Een jong vogeltje is een echte vreetmachine : zo werkt een jonge koekoek dagelijks ongeveer vier meter worm naar binnen.

Een geduldig ornitoloog telde eens hoeveel maal een zangvogel op zijn nest terugkeerde om tussen zonsopgang en -ondergang zijn vierkoppige familie te voeden. Wat raad je ? Welgeteld 1.127 k eer !

De eetcapaciteit van jonge vogels is gewoonweg fantastisch. Zo stelde men vast, dat een 30 gram wegend vogeltje, in gevangenschap opgevoed, per dag zo maar eventjes 48 g voedsel nodig had.

In doorsnee verbruikt een volwassen vogel een hoeveelheid voedsel gelijk aan nagenoeg de helft van zijn lichaamsgewicht.

* * *

Vogels zijn zeer komplekse dieren en voor elke soort zouden we haast fantastische dingen kunnen aanhalen :

— een specht heeft een speciaal gebouwde tong; ze is zo lang, dat ze in zijn hoofd opgerold is en juist vóór zijn ogen vastgehecht;

— het hart van sommige kleine vogeltjes klopt 500 maal per minuut;

— sommige strandvogels hebben een zo sterk gevoel voor de tijd, dat ze na een lange vlucht boven het binnenland juist op het gunstige moment voor het zoeken van voedsel (lage tij) op het strand terugkeren;

— sommige trekvogels leggen haast ongelofelijke afstanden af : het rekord wordt gehouden door een zwaluwsoort, die in de zomer boven de noordpoolkring leeft en 's winters naar Antarctis trekt. Een jaarlijks reisje van ongeveer 36.000 kilometers !

* * *

En zo zouden we tot morgen kunnen praten over wetenswaardige dingen uit de vogelwereld. Voor vandaag kan dit volstaan ! Maar... een verzoekje toch (ingegeven door onze vriend Ellsworth) : 't Is nu winter ! Denk eens aan de vogeltjes en gooi dagelijks wat kruimeltjes voor deze wonderschepseltjes der natuur !

Na de lucht, het water in !
Op pagina 26 van ons volgend nummer, « SPECIAAL 57 » zul je een prachtig geïllustreerde bijdrage kunnen lezen over
DE EXOTISCHE VISSEN

HET RARE KERSTGESCHENK
VLUG, LOEKIE, BRENG DE VAAT! WE MOETEN OOK NOG DE VLOER DWEILEN!
MEUBELS AFSTOFFEN EN STOFZUIGEN BLIJFT TE DOEN!
IK DOE DE TAPIJTEN, JONGENS! DAN ZAL IK BRANDHOUT KAPPEN!
WR-R-R-R!
HI! HI! HET GROTE GESCHENKENPAK ONDER DE KERSTBOOM GEEFT DE JONGENS MOED!
AAN JOOST LOEKIE EN VIKTOR VAN OOM DONALD
EEN GANS JAAR ZIJN ZE AAN DE KARWIJTJES ONTSNAPT! NU 'T HAAST KERSTMIS IS, WILLEN ZE HET WEER GOEDMAKEN!
IK GA NAAR DE STAD, JONGENS DAN LOOP IK NIET MEER IN DE WEG!
WACHT!
JE HALSDOEK!
JE SNEEUWSCHOENEN!
JE MANTEL!
WE WILLEN NIET DAT JE KOU VAT, OOM DONALD!
IK WORD TENMINSTE EENMAAL PER JAAR ALS EEN KONING VERTROETELD!
ALS JE TERUGKOMT ZAL ALLES HIER KRAAKNET ZIJN!
SLAM!
NU MOETEN WE WETEN WAT ER IN DAT REUZEPAK ZIT, DAT WE SLECHTS MORGEN MOGEN OPENEN!
OKE!

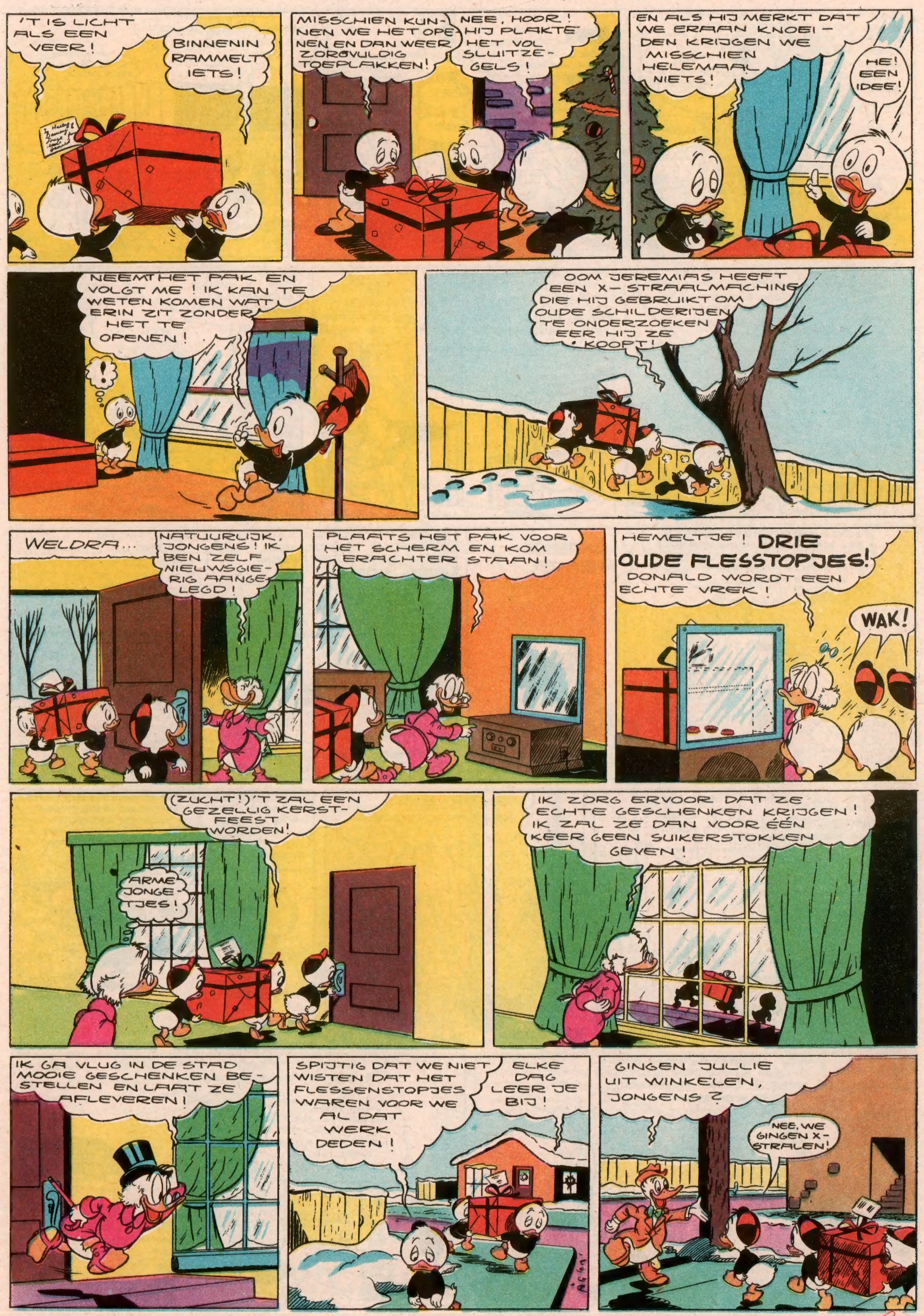
'T IS LICHT ALS EEN VEER!
BINNENIN RAMMELT IETS!
MISSCHIEN KUNNEN WE HET OPENEN EN DAN WEER ZORGVULDIG TOEPLAKKEN!
NEE, HOOR! HIJ PLAKTE HET VOL SLUITZEGELS!
EN ALS HIJ MERKT DAT WE ERAAN KNOEIDEN KRIJGEN WE MISSCHIEN HELEMAAL NIETS!
HE! EEN IDEE!
NEEMT HET PAK EN VOLGT ME! IK KAN TE WETEN KOMEN WAT ERIN ZIT ZONDER HET TE OPENEN!
OOM JEREMIAS HEEFT EEN X-STRAALMACHINE DIE HIJ GEBRUIKT OM OUDE SCHILDERIJEN TE ONDERZOEKEN EER HIJ ZE KOOPT!
WELDRA...
NATUURLIJK, JONGENS! IK BEN ZELF NIEUWSGIERIG AANGELEGD!
PLAATS HET PAK VOOR HET SCHERM EN KOM ERACHTER STAAN!
HEMELTJE! DRIE OUDE FLESSTOPJES! DONALD WORDT EEN ECHTE VREK!
WAK!
(ZUCHT!) 'T ZAL EEN GEZELLIG KERSTFEEST WORDEN!
ARME JONGETJES!
IK ZORG ERVOOR DAT ZE ECHTE GESCHENKEN KRIJGEN! IK ZAL ZE DAN VOOR ÉÉN KEER GEEN SUIKERSTOKKEN GEVEN!
IK GA VLUG IN DE STAD MOOIE GESCHENKEN BESTELLEN EN LAAT ZE AFLEVEREN!
SPIJTIG DAT WE NIET WISTEN DAT HET FLESSENSTOPJES WAREN VOOR WE AL DAT WERK DEDEN!
ELKE DAG LEER JE BIJ!
GINGEN JULLIE UIT WINKELEN, JONGENS?
NEE, WE GINGEN X-STRALEN!

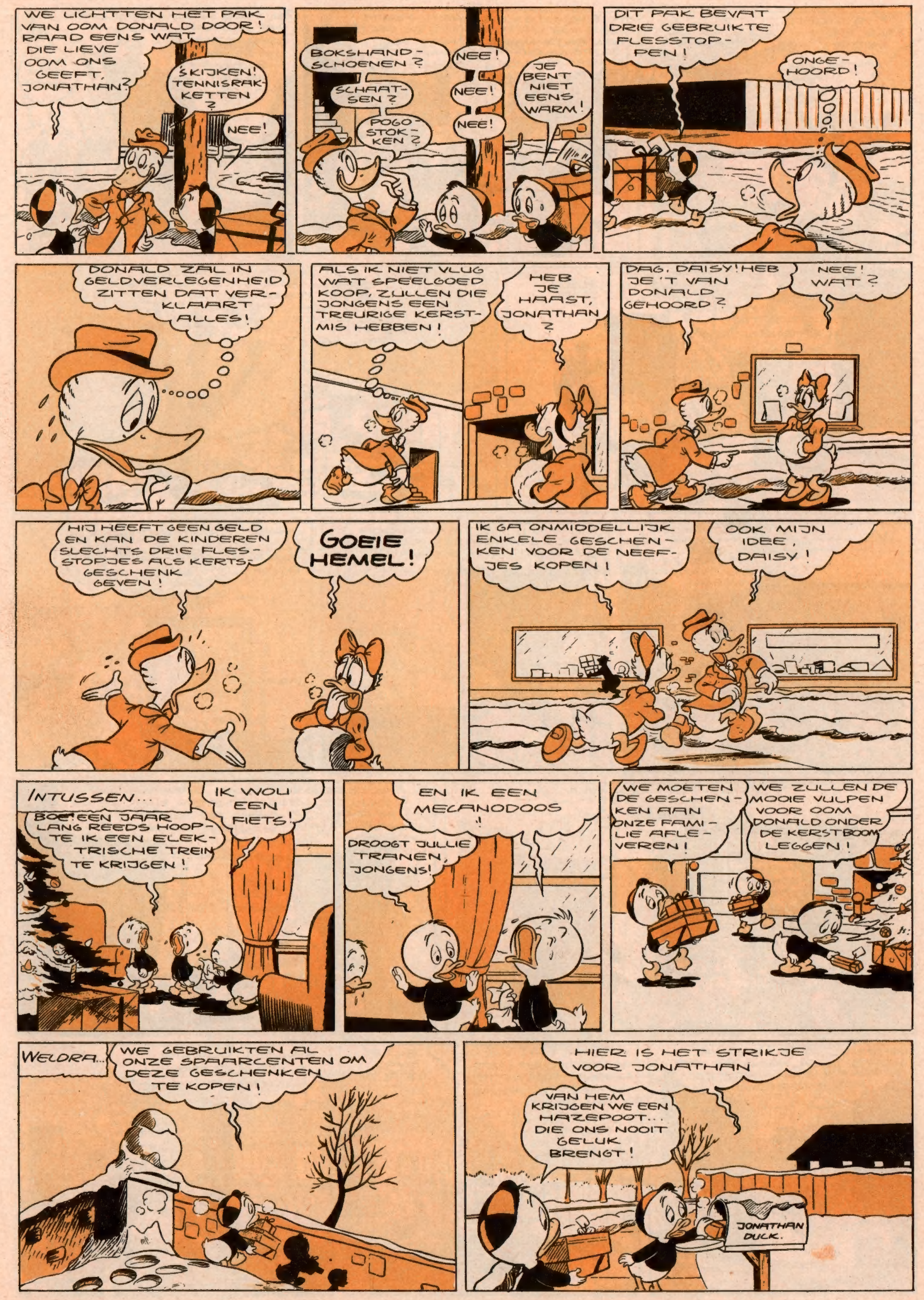
WE LICHTTEN HET PAK VAN OOM DONALD DOOR! RAAD EENS WAT DIE LIEVE OOM ONS GEEFT, JONATHAN?
SKIJKEN! TENNISRAKKETTEN?
NEE!
BOKSHANDSCHOENEN?
SCHAATSEN?
POGOSTOKKEN?
NEE!
NEE!
NEE!
JE BENT NIET EENS WARM!
DIT PAK BEVAT DRIE GEBRUIKTE FLESSTOPPEN!
ONGEHOORD!
DONALD ZAL IN GELDVERLEGENHEID ZITTEN DAT VERKLAART ALLES!
ALS IK NIET VLUG WAT SPEELGOED KOOP, ZULLEN DIE JONGENS EEN TREURIGE KERSTMIS HEBBEN!
HEB JE HAAST, JONATHAN?
DAG, DAISY! HEB JE 'T VAN DONALD GEHOORD?
NEE! WAT?
HIJ HEEFT GEEN GELD EN KAN DE KINDEREN SLECHTS DRIE FLESSTOPJES ALS KERTSGESCHENK GEVEN!
GOEIE HEMEL!
IK GA ONMIDDELLIJK ENKELE GESCHENKEN VOOR DE NEEFJES KOPEN!
OOK MIJN IDEE, DAISY!
INTUSSEN...
BOE! EEN JAAR LANG REEDS HOOPTE IK EEN ELEKTRISCHE TREIN TE KRIJGEN!
IK WOU EEN FIETS!
EN IK EEN MECANODOOS!
DROOGT JULLIE TRANEN, JONGENS!
WE MOETEN DE GESCHENKEN AAN ONZE FAMILIE AFLEVEREN!
WE ZULLEN DE MOOIE VULPEN VOOR OOM DONALD ONDER DE KERSTBOOM LEGGEN!
WELDRA...
WE GEBRUIKTEN AL ONZE SPAARCENTEN OM DEZE GESCHENKEN TE KOPEN!
HIER IS HET STRIKJE VOOR JONATHAN
VAN HEM KRIJGEN WE EEN HAZEPOOT... DIE ONS NOOIT GELUK BRENGT!
JONATHAN DUCK.

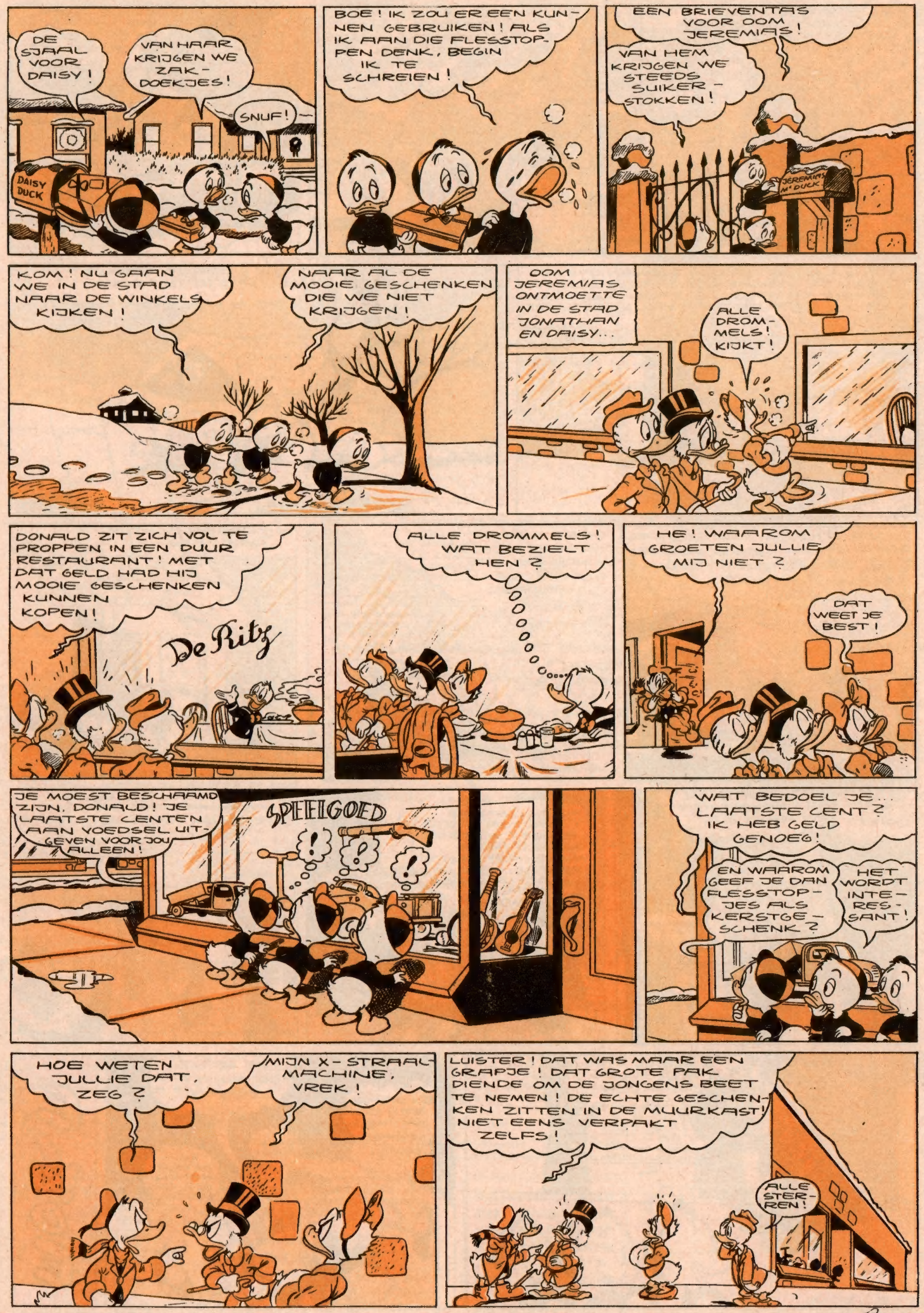
DE SJAAL VOOR DAISY!
VAN HAAR KRIJGEN WE ZAKDOEKJES!
SNUF!
DAISY DUCK
BOE! IK ZOU ER EEN KUNNEN GEBRUIKEN! ALS IK AAN DIE FLESSTOPPEN DENK, BEGIN IK TE SCHREIEN!
EEN BRIEVENTAS VOOR OOM JEREMIAS!
VAN HEM KRIJGEN WE STEEDS SUIKERSTOKKEN!
JEREMIAS Mc DUCK
KOM! NU GAAN WE IN DE STAD NAAR DE WINKELS KIJKEN!
NAAR AL DE MOOIE GESCHENKEN DIE WE NIET KRIJGEN!
OOM JEREMIAS ONTMOETTE IN DE STAD JONATHAN EN DAISY...
ALLE DROMMELS! KIJKT!
DONALD ZIT ZICH VOL TE PROPPEN IN EEN DUUR RESTAURANT! MET DAT GELD HAD HIJ MOOIE GESCHENKEN KUNNEN KOPEN!
De Ritz
ALLE DROMMELS! WAT BEZIELT HEN?
HE! WAAROM GROETEN JULLIE MIJ NIET?
DAT WEET JE BEST!
JE MOEST BESCHAAMD ZIJN, DONALD! JE LAATSTE CENTEN AAN VOEDSEL UITGEVEN VOOR JOU ALLEEN!
SPEELGOED
WAT BEDOEL JE... LAATSTE CENT? IK HEB GELD GENOEG!
EN WAAROM GEEF JE DAN FLESSTOPJES ALS KERSTGESCHENK?
HET WORDT INTERESSANT!
HOE WETEN JULLIE DAT, ZEG?
MIJN X-STRAALMACHINE, VREK!
LUISTER! DAT WAS MAAR EEN GRAPJE! DAT GROTE PAK DIENDE OM DE JONGENS BEET TE NEMEN! DE ECHTE GESCHENKEN ZITTEN IN DE MUURKAST! NIET EENS VERPAKT ZELFS!
ALLE STERREN!

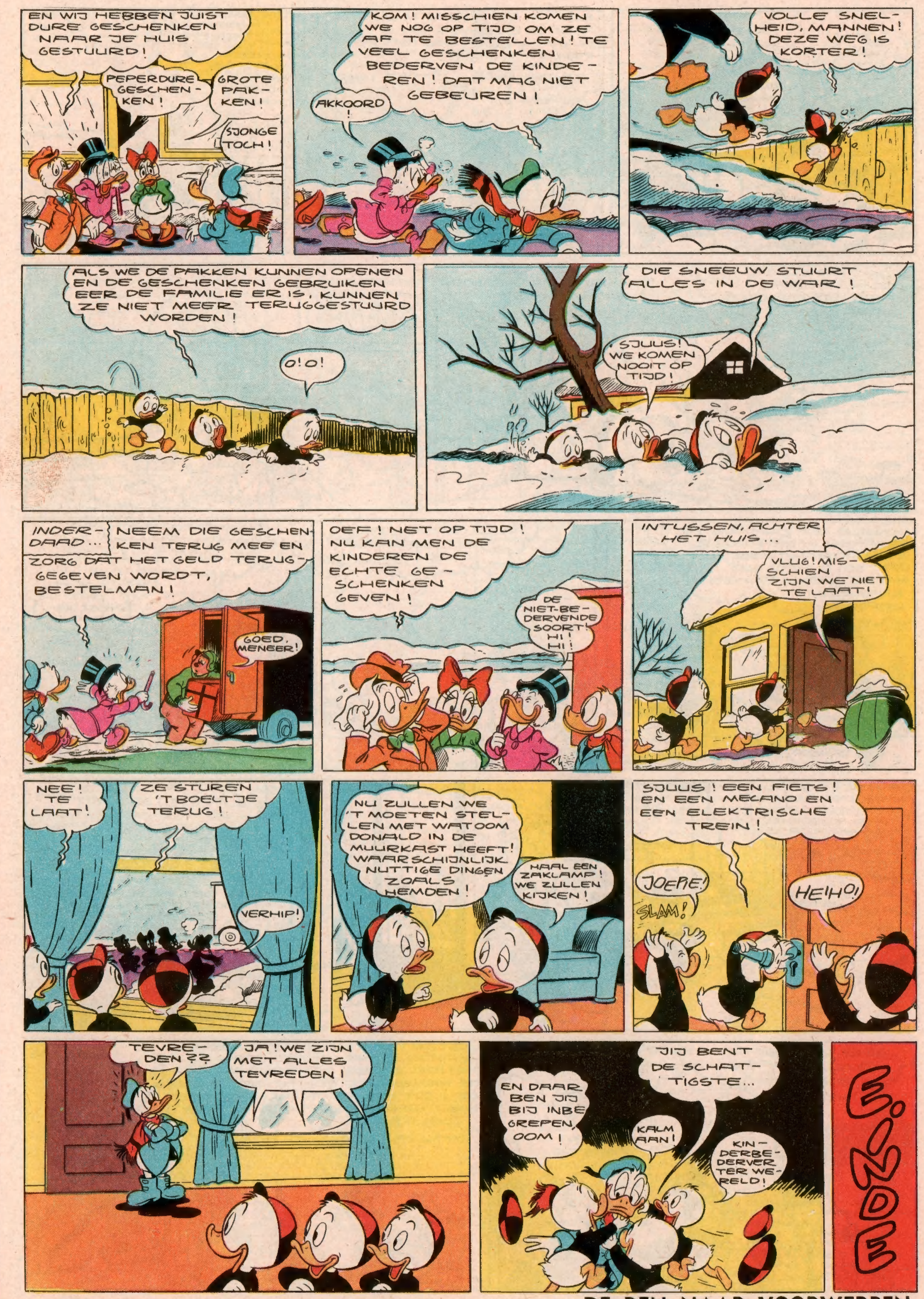

VOLGENDE DONDERDAG : Twee complete verhalen : **DE REN NAAR VOORWERPEN. ER IS VARKEN EN VARKEN**

ZIGZAGS

Magisch Vierkant

Horizontaal en vertikaal zijn gelijk :
1. Vinger van de hand.
2. Land in Azië.
3. Brilslang.
4. Nauwsluitend, welgemaakt.

(Oplossing onderaan)

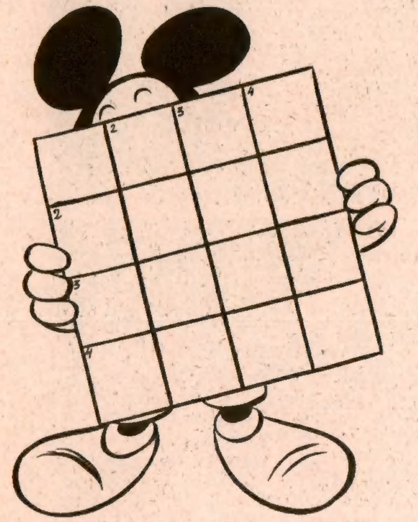

PINK - IRAN - NAJA - KNAP.

RAADSELTJES

Onderstaande raadseltjes werden ingezonden door : MANNAERTS Hubert (Hoegaarden), JANSEN Vera (Eeklo) en HEREN Paul (Tongeren).

1. Op twee benen, zonder voeten, loopt zij over 't witte blad. Zonder tong kan zij spreken, deftig, sierlijk, rad en glad.
2. Welke jas kan men niet aantrekken?
3. Wanneer heeft een haas tandpijn?
4. Okus-Pito-Monka ! Hoe schrijft men dat met drie letters?
5. Welk dier is het zwaarste?
6. Welk dier is het deftigste?

ANTWOORDEN

1. De pen. - 2. Paljas. - 3. Als de honden hem bijten. - 4. DAT (het woord « dat »). - 5. De koe (wordt met vier koevoeten opgetild). - 6. Een das.

LACHEN is gezond

Broer en zus zitten in dezelfde klas. Op zekere dag wordt hen gevraagd met hoeveel kinderen ze thuis zijn :

ONDERWIJZER : Hoeveel broers hebt u?

JONGEN : Eén, meester.

ONDERWIJZER : Nee, maar ! Nu snap ik er niets meer van ! Je zus beweert dat ze twee broers heeft !

(Strubbe José, Gent)

★

MOEDER DUIZENDPOOT : En wanneer gaat ge nu eindelijk slapen?

ZOONTJE DUIZENDPOOT : Nog een paar uurtjes geduld, moeder, ik moet eerst nog mijn schoenen en kousen uitdoen !

(Pasmans Frieda, Wilrijk)

★

ONDERWIJZER : Jefke, ben jij de oudste thuis?

JEFKE : O, nee, meester ! Vader en moeder zijn veel ouder dan ik !

(Pasmans Frieda, Wilrijk)

★

HOTELHOUDER (tot klant die in zijn hotel vernacht heeft) : Maar hoe komt ge er toe, om in de nacht de twee bedden te gebruiken die in uw kamer staan?

HANDELSREIZIGER : 't Was buiten mijn schuld. Ik hoorde in mijn droom roepen : « Brussel, overstappen, als 't u belieft ! »

(Strubbe José, Gent)

★

Jansen had twee boezemvrienden, Pietersen en Klaasen. De laatste hield er een grimmige buldog op na, die een duidelijke antipathie voor Jansen had. Deze had het dan ook niet op het dier begrepen en hij verzocht tenslotte Klaasen de hond te verkopen, zo gauw als hij de kans kreeg; Jansen zou hem twintig frank extra geven.

De volgende dag ontmoetten Jansen en Klaasen elkaar.

— Ik heb hem verkocht, zei Klaasen. En raad nu eens aan wie?...

Jansen betaalde de twintig frank.

— Aan Pietersen !

(Dedonder Elsa, Gent)

De Hoed van de Burgervader

De Engelse schrijver H. G. Wells had op zekere dag te Boston een voordracht gegeven. Na de spreekbeurt werd hij plechtig door de burgemeester van de stad ontvangen. Toen Wells de receptie verliet, nam hij bij vergissing de hoed van de burgervader mee. De schrijver was reeds in zijn hotel te New York teruggekeerd toen hij de vergissing merkte. Maar hij vond dat de hoed hem zo mooi stond, dat hij zich aan zijn schrijftafel zette en het volgende briefje naar de burgemeester van Boston schreef :

« Geachte Burgemeester, ik vrees, dat ik uw hoofddeksel meegenomen heb. Het bevalt me echter zo, dat ik het ga houden. Ik zal steeds met genoegen terugdenken aan u, aan uw lekkere madeira en uw gastvrije stad. Ik neem zeer diep uw hoed voor u af ! Uw toegenegen, H. G. Wells. »

ONZE CLUBBELONINGEN

Alle clubleden ontvangen om de zes maanden een beloning voor hun trouw aan hun blad, door het sparen der clubbonnetjes van pagina 20. Voor 26 bonnetjes een prachtige kunstgravure uit een reeks van zes.

Bovendien wordt er om het jaar een **diploma** toegekend waardoor het clublid tot **SCHILDKNAAP** (1ste jaar), **RIDDER** (2de jaar) en **COMMANDEUR** (3de jaar) **in de MICKEY-ORDE** wordt verheven.

Voor de lidmaatschapskaart schrijven naar : **MICKEY'S CLUB,** Hopstraat 47, Brussel. Alles **gratis.** Nooit een cent te betalen !

Vandaag verschijnt op pagina 20 het vignet nr. 11.

★ KRUISWOORDRAADSEL ★

HORIZONTAAL

1. Chinese afstandsmaat en rekenmunt - Getij waarin het water aan de kusten afneemt. - 2. Mikroskopisch rondachtig lichaampje in een levende cel. - 3. Mannelijk rund - Lang rond dwarshout voor het vaarzeil - Rivier in Italië. - 4. Knoop in een touw. - 5. Oude lengtemaat - Nederlandse Koloniën (afk.) - Verkorting van : raad. - 6. Eerste teken van de dierenriem, mannetjesschaap - Schrijjfgerief.

VERTIKAAL

1. Zware ijzeren smidshamer. - 2. Muzieknoot. - 3. Persoonlijk voornaamwoord. - 4. Ierland. - 5. Slanke twijg van de wijnstok. - 6. Voegwoordje. - 7. Egyptische zonnegod met sperwerskop - Hemel-, wind- en oorlogsgod uit de germaanse mytologie.

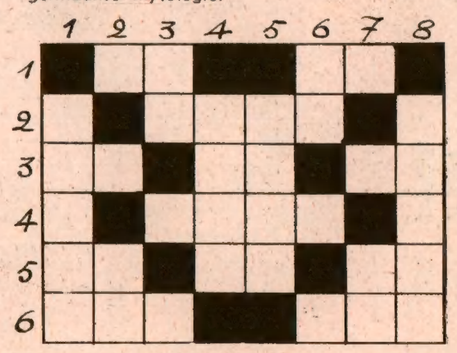

OPLOSSING

Horizontaal : LI - EB - KERN - OS - RA - PO - KINK - EL - NK - RA - RAM - PEN. **Vertikaal** : MOKER - LA - IK - ERIN - RANK - EN - RE - WODAN.

MICKEY MAGAZINE **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	**72,—**	**138,—**	**270,—**
B. Kongo ...	**75,—**	**145,—**	**283,—**
Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.			

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1956.

APESTREKEN

KORTE INHOUD

Jocko en Jockette, de troetelaapjes van Mickey's neefjes, hebben voor astronomische sommen schade veroorzaakt. Mickey moet de gebroken potten betalen...

VOLGENDE DONDERDAG : **DE BEDELAARS**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.